JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel IX. ZATURDAG den 17den NOVEMBER, 1821. N. 46.

Gedrukt en Zaturdag's morgen uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Den 9den Nov. 1821.

DE ondergeteekende verzoekt aan het publiek geen krediet te verleenen aan de equipagie van het Fransche schip Navigateur, daar zulks door hem niet zal worden voldaan.

JAQUE FAIAT, Kapitein.

Fiscaal's Kantoor, den 16den Nov. 1821.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 15, en
De Ronde Broden 16 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 2den November 1821.

DIRECTEUREN van het Fonds der afgekeurde Johannissen ondervonden hebbende, dat sommige baatzuchtige lieden zich niet ontzien om voortdurend het gekapt zilver geld optewisselen en daardoor eene schaarsheid aan klyn geld te veroorzaken, ten einde de Ingezetene te noodzaken tot het betalen van opgeld voor het verwisselen van goude of papieren Johannessen, voor zilver geld. Zoo wenschen Directeuren voornoemd, alles wat in hun vermogen is, toetebrengen om dit ophooden van gekapt geld tegen te gaan, en zullen tot dat einde des Dingsdags en Vrydags voordemiddags van 11 tot 12 uur vaceeren ten kantore van boven gemeld Fonds, om zilver geld voor enkelde Johannessen te verwisselen. Noch word by deze gelegenheid een ieder welke aan het bovengenoemd Fonds eenige belasting is verschuldigd voor de laatstemaal ten ernstigste gewaarschouwd, om zonder langer uitstel dezelve te betalen.

Uit naam van Directeuren voornoemd,
FERGUSON, Boekhouder.

EDICTALE CITATIE.

MET prealabel consent van Zyne Excellentie Paulus Roelof Cantz'laar Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en de Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Doen de Heeren William Smith, Theodorus Brion, Testamentaire, en Cortland Louis Parker gesurogeerde zich alhier bevindende, Executeuren in den Boedel en nalatenschap van wylen den Hoog Edele Gestrenge Heer Pierre Louis Brion, Admiraal van de Republiek van Columbia, alhier den 28sten September h. a. overleden, aan allen en een iegelyk zoo hier te lande als elders wonende adverteeren dat de gene die vermeenen mogten eenige actie of pretensie te hebben ten lasten van gemelden Boedel, gehouden zullen zyn dezelve hunne actie of pretensie die zich alhier bevinden, binnen den tyd van acht dagen van heden afterekenen, en de zodanige elders wonende als dan binnen den tyd van twaalf maanden van heden afterekenen, aan de voorn. Heeren Executeuren op en aan te geven ten einde gemelde Boedel tot finale liquiditeit kan worden gebragt.

Dagvaardende de voornoemde Heeren Executeuren alle de genen die zich alhier bevinden en ingebreke mogten blyven voor den Ed. Achtb. Raad van Civile en Crimineele Justitie, de zich hier bevindende tegens den 22sten November dezes jaars en de uitlandigen tegens de eerste sessie van den bovengenoemde Achtbare Raad in de maand November van den jare een duizend acht hondert twee en twintig ten einde aldaar staande Rolle hunne actie ofte pretensie met de behoorlyke verificatien van dien in te brengen op pœne dat tegens de non comparanten zal worden geprocedeert by default en verstek van actie.

Aldus voor de eerste maal gepubliceert binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den dertigsten October 1821

H. R. HAYUNGA, Sec.

Aan den Uitgever van de Curaçaosche Courant.

MYN HEER! —Eenige Leden van het Inteekenings Conçert hebben reeds twee malen goedgevonden, om na het Dames Conçert eene dans party in de ConçertrZaal te laten volgen; het is zeker dat hun yver om onze Dames te vermaken allen lof verdient, daar wy op dit eiland zoo zelden in de gelegenheid zyn, om de schoone sekse diergelyke uitspanningen te verschaffen; echter Myn Heer de Uitgever is het zeer zonderling dat de Bestuurders van gemeld Conçert toelaten, dat een klein aantal Leden zulks op zich nemen, en ten uitvoer brengen, zonder de gezamenlyke leden eerst daarover te onderhouden, het is immers eene zeer willekeurige handelwyze om eenige leden daartoe aantesporen, en anderen geheel onwetend te laten, daar elk Inteekenaar van het Conçert aanspraak op dat regt heeft.

En nu Myn Heer de Uitgever, twyfel ik ook niet, of de Dames zouden zich by zoo eene gelegenheid beter vermaken, wanneer zy tot eenen dans voorbereid zyn, dan wanneer zy met de enkele verwachtingen om de bekwaamheden van Apollo's zonen gade te slaan, en hun met de welluidende tonen hunner speeltuigen te verlustigen de Conçert Zaal betreden, plotslings en misschien op een tydstip, dat zy geene neigingen voor den dans gevoelen, het Conçert in eene dansparty zien veranderen.

EEN LID VAN HET CONCERT.

VOORSTELLING VAN EENE

CAPITULATIE,

Welke de ondergeteekende Spaansche gouverneur, (de generaal kommanderende de vesting van Carthagena in Indien), doet aan den generaal Mariano Montilla, opperbevelhebber van de republiek van Columbia, die deze stad belegert:

1ste.—De stad noch derzelver kerken zullen niet geplunderd worden door de belegeraars.

2de.—Een algemeene vergiffenis zal toegestaan worden aan de ingezetenen en anderen van Carthagena, van welke klasse of stand zy ook zyn mogen, die verdacht zyn om tegen de republiek van Columbia gesproken, geschreven, of gewerkt te hebben, gedurende dat de vesting onder het gebied der Spanjaarden was; en zy zullen alle goederen of andere soorten van eigendommen aan hen toebehoorende behouden.

3de.—Aan alle personen die in de stad mogen zyn, of die dezelve verlaten hebben met toestemming van het Spaansche gouvernement, en die wenschen mogen om naar eenige Spaansche plaatzen terug te keren, zal toestemming gegeven worden om zulks te doen, van welke klasse of stand zy ook zyn mogen; en tot dit oogmerk zal aan hen toegestaan worden zes maanden tyds om hunne goederen wegtevoeren of te verkoopen, of zulk ander gebruik er van te maken als zy best denken.

4de.—De gouverneur, officieren, en troepen van het garnisoen zullen niet als gevangenen van oorlog aangemerkt worden.

5de.—De troepen die het garnisoen van de plaats uitmaken, de personen in dienst van het Spaansche gouvernement en derzelver familien die genegen mogten zyn om hen by deze gelegenheid te volgen, zullen dezelve ontruimen, in den tyde, op de wyze, en onder eene naauwkeurige inschikking met de volgende artikelen.

6de.—Het Columbiaansche gouvernement zal terstond geschikte en genoegzame schepen verschaffen, om de troepen, het garnisoen van deze stad, de ambtenaren, &c. naar de naaste haven van het eiland Cuba over te brengen, en ten dien einde zal men zich bedienen van twee nationale schepen in deze haven, behoorende aan byzondere Europearen.

7de.—De gouverneur, het opperhoofd, de officieren en de troepen van het garnisoen zullen zich inschepen met hunne wapenen, ammunitien, equipagien, en het geen aan hun toebehoort, met hunne byzondere compagniés en familién, en dit alles zal ter uitvoer gebragt worden, zoodra de gezegde schepen in deze haven tot den dienst van den gouverneur gereed zullen zyn, en op de plaats welke hy het geschikt oordeelt op het einde van deze maand.

8ste.—Indien eenige militaire Amerikaansche Spaanjaarden, vrywillig zouden wenschen, om in den Columbiaanschen dienst te blyven, zullen zy overgegeven worden, in ruiling voor een gelyk getal Europeaansche Spaansche gevangenen, volgens hunne byzondere klassen, of zy zullen verwisseld worden voor eenige Europeaanschen Spanjaarden, die in den Columbiaanschen dienst zyn, en die genegen zyn om naar hun land terug te keeren.

9de —De zieken die in het hospital zyn behorende aan het garnisoen van de plaats, en die welke door hevigheid van hunne ziekte niet kunnen weggebragt worden, zullen in het hospital blyven tot dat zy hersteld zyn, en de officier die tot dien einde benoemd zal worden, zal hen geleiden naar de plaats zyner bestemming, wanneer hy vertrekt. Hunne onkosten zoo wel als die van den gyzelaars zullen betaald worden door het Columbiaansche gouvernement, op eene wyze overeenkomstig met de gevoelens van menschelykheid welke hen onderscheiden.

10de.—Alle de genen die gedurende het beleg gevangen genomen worden, zullen terstond in vryheid gesteld worden.

11de.—Indien by een onvoorzien toeval, als onweder, het lek krygen, of eenig ander ongeluk eenige van de vaartuigen gedwongen worden om deze of eene andere haven in Columbia aan te doen, zullen dezelve wel ontvangen, en als onzydig behandeld worden. In gebrek van provisie zynde, zullen zy met dezelve voorzien worden, ten onkoste van het Spaansche gouvernement. Eenige schade die hersteld moet worden, zal gedaan worden op de onkosten van het gouvernement van Columbia, tot dat zy aangekomen zullen zyn in de haven van hunne bestemming alwaar zy rekenschap aan het gezegde gouvernement zullen geven, uitgezonderd de twee nationale vaartuigen, die ten onkoste van derzelven reders zullen zeilen, tot welke einde zal de opper officier van elk vaartuig voorzien worden met een document van het gouvernement van Columbia om zyne zekerheid in de bovengemelde gevallen te waarborgen; en ook in geval indien by eenige vaartuigen van zyn gouvernement op zee ontmoette.

12de.—Terstond na de aankomst in deze plaats van de vaartuigen bedoeld in artikel 6, zullen de opperhoofden, officieren en ministers van de republiek, welke tot dit einde benoemd zullen worden door den belegerenden generaal ingelaten worden, om alles wat aan de verschillende takken van hunne byzondere ambten toebehooren, in bezit te nemen; deze uitwerking zal gedaan worden op denzelfden dag van de inscheping.

13de.—Twee officieren van rang en twee kapiteins, of onderhoorigen, zullen terstond door Columbia overgeleverd worden als gyzelaars, tot de aankomst van het garnisoen in deszelfs haven van bestemming; en de gouverneur van de vesting zal vier officieren van gelyke rangen geven, die in Columbia als gyzelaars zullen blyven tot de terugkering van de eersten, dezen zullen terugkeren door welken weg dat zy best denken, naar mate den aankomst van de eerste.

14de.—De militaire magt van Columbia zal de stad niet binnen komen, tot twee uren na de inscheping van de soldaten behorende aan het garnisoen; maar het kasteel van St. Philip, zal bezet worden door vyf honderd mannen, op den zelfden tyd dat het Spaansche garnisoen het verlaaten zal ter hare werkelyke inscheping, welke zal zyn op den dag en het uur dat de gouverneur goedvindt, terstond na de aankomst van de vaartuigen ter zynen dienst, voor de noodzakelyk voorberydselen, van water en provitie, welke zullen onvermydelyk moeten geschieden, voor de inscheping der troepen, ten kosten van het Spaansche gouvernement; mits dat het Columbiaansche gouvernement de transporten voor den 10den October aanstaande verschaffe, maar indien dit later geschiedt; zal de provitie, die voor de reis vereischt wordt, ten kosten van het Columbiaansche gouvernement zyn; en voor de goeden trouw, hier van zullen de officieren van Columbia die voor gyzelaars zullen vertrekken getuigen zyn.

15de.—Terwel dat de onderhandeling geschiedt; zal het geene officier, of persoon hoegenaamd, die aan het Columbiaansche gouvernement behoort, geoorloofd zyn de stad binnen te komen, uitgezonderd met een vrede vlag en volgens de voorwaarden en formen van oorlog. Noch zal iemand aan het Spaansche gouvernement toebehoordt buiten dezelve, naar de Columbiaansche landstreken gaan, uitgezonderd voor het oogmerk en op de wyze hiervoren gemeld.

16.de—Eenige twyfel, dewelke mogte ontstaan, uit gebrek van genoegzame uitdrukkingen, in de voorgaande artikelen, zal beslist worden, op eene wyze ten gunst van het garnisoen.

GABRIEL DE TORRES.

Carthagena, den 21sten September 1821.

Den 16den November 1821.

NAAR BORDEAUX.

Zal omtrent het einde van deze maand vertrekken,

HET FRANSCH FREGAT SCHIP

NAVIGATEUR,

Kapitein I. Feiller.

Voor passagie adres by den Heer A. MATTEY ten zynen Pakhuize.

El 16 de Noviembre 1821.

PARA BORDEOS.

Partirá ácia los finos de este mez,

LA FRAGATA FRANCESA

NAVIGATEUR,

Su Capitan I. Feiller.

Tomara unicamente passageros, los que quieran, acudan al almacen de

DON A. MATTEY.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—NOVEMBER.

10.	golet	Saturnus, van Luyck,	Spaansche kust
	brik	Louisa, Halet,	Jamaica
12.	bark	Sally, Doreé	Spaansche kust
	——	Carmen, Devers,	Samana
14.	——	Henriette, Tromp,	Aruba
	golet	Christina, Sampe,	ditto
15.	bark	Antonio, Dewindt,	ditto
	brik	Hippomenes, Bourne,	New York
	bark	Joseph Laborn, Hilson,	St. Thomas
16.	——	Calandria, Albares,	Puerto Cabello
	golet	Carmen, Martines,	ditto

UITGEKLAARD—NOVEMBER.

10.	golet	Ida, Bartolote,	Aruba
12.	bark	Rita Silva, Carvallo,	Spaansche kust
13.	golet	Goede Intentie. Swynsberg,	Aruba
14.	——	Twee Zusters, Bareth,	Spaansche kust
	bark	Helena, Eltino,	ditto
	——	Elizabeth, Rusb,	St. Martin
	golet	Maria Catharina, Danies,	Sp. kust
	——	Comeet, Campbell,	Porto Rico
	lanche	Trinidad, Asuage,	Spaansche kust
	bark	Fanny, de Haseth,	ditto
	golet	Drie Zusters, Peron,	ditto
15.	——	Drie Vrienden. Croes,	Aruba
	——	Maria Louisa. Boudewyns	Sp. kust

De Amerikaansche bark Lark, John Gavitt kapitein, van wiens verbeurt verklaring te Puerto Cabello wÿ eenigen tÿd geleden berigten gaven, kwam alhier op Donderdag aan, zÿnde door derzelver eigenaar gekocht geworden.

Bÿ deze aankomst hebben wÿ berigten ontvangen dat generaal Morales op laatstleden Zaturdag van Puerto Cabello gezeild is met eene krÿgsmagt van 750 man, waaronder de officieren ook waren begrepen om een aanval op La Guayra te doen. Deze magt scheepte zich in aan boord eener vloot bestaande uit 12 vaartuigen, te weten: het fregat Ligera, Hercules, eene oorlogs brik, de brigantÿn Famoso Indiano, en negen andere vaartuigen. Wÿ vernemen dat generaal La Torre zeer tegen deze maatregel was, wÿl hÿ deze magt niet genoegzaam achtte tot dit oogmerk; het publieke gevoelen was evenwel ten voordeele dezer onderneming, wÿl Morales verzekerde dat hÿ zÿn hoofd ten waarborg blootstelde dat Caracas de volgende maand weder in zÿne magt zou zÿn. Deze onderneming wordt evenwel afgeschilderd als wanhopend te zÿn; doch wÿ zullen binnen kort den uitslag vernemen.

In het begin van deze week verliet eene krÿgsmagt van 700 man Puerto Cabello, met oogmerk om eene kudde van 300 ossen op te ligten, welke de Independenten toebehoorde, en nabÿ Valencia graasde.

Den 4den dezer kwam er te Puerto Cabello aan, een Fransche brik geescorteerd door eene Fransche korvet, van Martinique, met levensvoorraad voor het welke reeds vroeg gecontrakteerd was geworden, en welke nu zeer juist te pas kwam om de expeditie van Morales te voorzien.

Ten tÿde dat de Lark vertrok waren levensmiddelen te Puerto Cabello zeer duur en schaars; vleesch was er niet te bekomen, gevogelte koste 6 patienjes het stuk indien zÿ op de markt kwamen, het meel 25 patienjes het vat, ossenvleesch 40 en varkensvleesch beliep tot 50.

Mr. Nathaniel Perrÿ, eerste officier van de Amerikaansche schoener Union, welke zoo wÿ in onze laatste meldden genomen was door de Famoso Indiano, (THANS genaamd Generaal Riego) kwam als passagier aan in de Lark, en heeft ons de volgende bÿzonderheden van het nemen van dat vaartuig medegedeeld:—

"De schoener Union, Lamson. (niet Lewison,) van Beverly, zeilde van St Barts op den 10den October, bestemd naar Curaçao. werd op den 17den op de hoogte van Curaçao genomen, door eene gewapende Spaansche brik, en bevolen in derzelve gezelschap te kruissen. Na eenige dagen bragt de brik de Union in Aruba, waar by van elk artikel van waarde geplunderd werd; de kisten van den kapitein, en der zeelieden werden open gebroken, beroofd van alle vervoerbare zaken; zy braken de koffers open, en namen er drooge goederen en specie uit, &c welke zy aan boord van den kaper bragten, en onder de officieren verdeelden. By de aankomst te Puerto Cabello, kwam een der eigenaars van de brik welke zoo men zegt, een der regters van het admiraliteits hof is aan boord vergezeld van eenige klerken en beval dat de koffers in de kajuit opengebroken moesten worden, uit de welke hy 280 dollars benevens des kapiteins eigendom en 28 doebloemen namen, welke hy om zyn vest in een zakdoek gebonden had. Zy vervolgden hunne naspeuring van geld doorsnuffelden alles doch vonden niet meer; het regtsgeding tegen de Union, werd zoo snel voortgezet dat zy den volgenden morgen reeds verbeurd verklaard en hare lading er uitgenomen, en in des konings magazynen gebragt werd. De kapitein konde geene raad verkrygen om de zaak van zyn vaartuig te verdedigen, wyl niemand van zyn scheepsvolk een maal mogt komen dan na den tweede dag wanneer zy gezonden werden naar het kantoor der regters, om de comdemnatie te onderteekenen; en om dat zy dit geweigerd hadden te doen werden zy op straat gezet zonder dat hun eenig middel voor hun onderhand gelaten werden. George Osburn Lamson, de kapitein der Union is te Puerto Cabello in arrest gebleven. De Union had aan boord zes duizend dollars in specie, en eene lading 25.000 pattienjes waardig.

"NATHANIEL PERRY."

Het vaartuig dat laatstleden Vrÿdag ons eiland voorbÿ zeilde, was zÿne Brittannische majesteits sloop Falmouth, van 20 stukken, kapitein Purcell, zÿ leide eenige uren voor Puerto Cabello aan, en haar kapitein aan wal gegaan zÿnde, berigtte dat hÿ naar Jamaika ging en van daar naar Engeland.

Bÿ de Hippomenes, Bourne, met 17 dageu reis van New York, hebben wy de Nationale Advocate ontvangen van den 26 en 27sten October, doch dezelve bebelsden niets van belang. De schoener Macdonough, Auger, zeilde van die haven twee dagen voor de Hippomenes, en kan elk uur verwacht worden.

De brik Abeona, Bright, is volgens eenen bÿzonderen brief, van Philadelphia naar deze haven gezeild op den 24sten ll.

Het fregat de Andromache, kapitein Shirreff, kwam op den 30sten Augustus van de hoogte van Lima te Portsmouth aan, hebbende aan boord lady Cochrane en familie, en de echtgenote en familie van den vorigen onderkoning van Peru. Hetzelve bragt eene aanzienlyke somme gelds aan, door de kooplieden ingescheept.

Voor de Curaçaosche Courant.

Ik zoude gaarne wachten, tot dat eenige bekwamer pen dan de myne, de taak ondernomen had eenige verklaring te geven van de stukken welke in de Courant verschenen zyn, ondergeteekend door een "Inboorling van Curaçao," en ik ben daarenboven ontwaar, dat wie het ook zyn moge, die belydt gevoelen van een verschillende aard als die van dezen schryver te koesteren, zich in den eersten opslag zal blootstellen aan de berisping dat hy geenzins het volks belang in deze twistzaak bedoelt; maar myne waarheids liefde, en de vrees dat de gunstige gelegenheid zoude ontsnappen, hebben de eerste te boven gekomen; en ik laat myne eigen aanmerkingen om my tegen de tweede tegenwerping te verdedigen.

Myn onderwerp aanvangende, meen ik niet den krygshaftigeu trompet te doen klinken, noch in geest vervulling met Shakespeare uitte roepen

"Geschut, trommels, donderbussen, (de hemel behoede ons!")

Noch, zal ik myne zaak aan het gevaar van een dobbelworp wagen, (Shakespeare weder,) het best is dat ik my met den gebogchelden tyran, van alle hulp ontbloot moet beschouwen, behalve de zoodanige, welke ik uit myne eigen wanhoop en woede zou kunnen verkrygen. Myne zaak is de zaak der waarheid, der klare en eenvoudige waarheid waartoe slechts, kalmte van gedachten en gemoeds vrede vereischt wordt, om dezelve te ontdekken en ondersteunen.— Want myne gedachten zyn geheel voor de vrede geneigd.

De "Inboorling van Curaçao," heeft met eene billyke en gevoeglyke verontwaardiging, de door de Spaansche kapers gepleegde daden van roveryen op de beschermloze eigendommen van dit eiland beschouwd. Zoodanige daden waren geheellyk zeeroovery, en schoon, dezelve noch ongeboord noch ongewoonlyk in de geschiedenis van de zee oorlogen zyn, zyn zy niet minder wreed, zy vallen niet minder de wezenlykste belangen der maatschappy aan, noch beledigen dezelve minder in de nationale eer; maar zy zyn de ernstigste oplettenheid aan de zyde van het gouvernement waardig, welke oplettenheid zy zonder twyfel niet outgaan zullen. De Nederlanders zyn hun bestaan als een natie aan de erkenning van hunne regten, door die zelfde Spaansche natie verschuldigd; en zy hebben meer dan eens door hunne dapperheid en standvastigheid den eerbied voor hunne zaak verzekerd.

Had de schryver zyne aanmerkingen beperkt, ja had hy de grootste klem aan dit punt gezet, enkel dit punt alleen, zou het my zeer voldaan hebben. De uitdrukking van het publieke gevoelen, is ten allen tyde een heilzame aandrang van een wys en billyk gouvernement. Maar wanneer zyne aanmerkingen op zoodanige wyze uitstrekken, als te ondernemen, om dit onderwerp te verbinden met de tegenspoeden, waarouder het volk van deze volksplanting gedurende eenigen tyd geledeu heeft—tegenspoeden, welke voortgesproten zyn uit oorzaken, evenredig met zich zelve, en niet betrekkelyk met het bewuste onderwerp. De schryver mag zyne byzondere beweegredenen daartoe hebben, waarmede ik my niet voorneemt my zelve te vermoeyen; maar geen twyfel bestaat er in eenig onzydig gemoed, of hy heeft ondernomen om dit lyden van het volk in een verkeerd daglicht te plaatsen, en de blaam van hetzelve aan de Spaansche vlugtelingen die thans op deze plaats zyn, aantetygen. Hier is het dat ik over hem te klagen hebt.

Hy verhovaardigt zich met de gedachten, dat hy "met stoute kleuren" de tegenspoeden van deze kolonie afgemaald heeft. Of hem dit wel of kwalyk gelukt is, dit is myn voornemen niet te zeggen. Ik zal voor de overwinning niet twisten, maar moet voor de duidelykheid van hetzelve een woord over hetzelfde onderwerp zeggen.

Curaçao van natuur dor, en zelden door die vruchtbare regen besproeid wordende, welke velen van deszelfs gelukkiger zuster kolonien verryken, is gedurende het verleden jaar door eene zware droogte bezocht geworden, waardoor deszelfs inwoners geheellyk ontbloot zyn geworden van de bronnen van hun bestaan, en op de barmhartigheid van vreemde bystand moeten steunen. Deze langdurige schaarsheid is strengelyk gevoeld geworden, en wordt naar waarde bejammerd. Maar de ellenden welke hieruit ontstaan, hoe groot dezelve ook waren, zyn nog verzwaard geworden door het stilstaan van den handel op de vaste kust, welke voormaals gevoerd werd met zoo veel groote voordeelen. Dit heeft eene andere bron van gedurige en zekere onderstand gestopt, en er bestaat geen twyfel, of het volk heeft door deze onheilen veel aan gezondheid en deszelfs bestaan geleden.

Nu gebeurde het, dat in den zamenloop van dezen staat van zaken, de emigratie aan de kust plaats nam, en aan deze omstandigheid, zyn er vele van de volgende onheilen, welke men geleden, heeft toegekend geworden. Men oordeelde dat door de vermeerdering van zoo vele monden, de levensmiddelen vroeger uitgeput werden, en dat dit dus de prys van dezelve verhoogd heeft. Maar dit is eene kortzigtige beschouwing van het onderwerp. Deze emigratie ver van nadeelig te zyn, is naar myne nederige denkwyze ten hoogste voordeelig voor deze kolonie geweest; dezelve heeft geld ingevoerd, heeft leven en werkzaamheid aan bezigheden en nyverheid gegeven, welke anders zouden gekwynd hebben, en wat nog het voornaamste punt is, dat is dat dezelve het middel geweest is om die groote onderstand van vreemden hier naar toe te lokken. welke elders de vloed van deze zelfde emigratie zoude gevolgd hebben. Vergun my eenig nadenkend persoon te vragen, welke de toestand van dit ongelukkige eiland zoude geweest zyn, indien in deszelfs tegenwoordigen staat van droogte, afgesloten met de kommercieele betrekkingen met de kust, hetzelve gene aanlokselen voor vreemdelingen had om hier onze benodigdheden te brengen. Het antwoord is duidelyk. Ik ben verzekerd dat men zeggen zal dat dezelfde omstandigheid der heerschende schaarsheid, de handeldryvers evenwel naar deze plaats zoude getrokken hebben, maar hoe beperkt dezelve zoude geweest zyn, dit behoeft geen antwoord.

Nogmaals ongelukkiglyk is het gebeurd dat de bovengemelde roveryen, eene algemeene verontwaardiging in de maatschappy veroorzaakte, gelyk men natuurlyk te verwachten had, vervoerende eenige onkundige en voorbarige personen om in hunne uitdrukkingen openlyke beledigingen te doen aan de onderdanen van die natie wier scheepsmagt hiertoe aanleiding gaf, dit gedachtenloze gedrag was de oorzaak van wederbetigtiging, en is ongelukkiglyk aan beide zyden met kwaadheid voortgezet geworden.— Hier mag ik toegestaan worden aantemerken dat de Spaansche kapers, dikwyls zoodanige misdryven begaan hebben, waarop hier bedoeld wordt, en bouden nu zoo men zegt, weder hetzelfde gedrag. Maar hoe handelen de schryvert in de nieuwspapieren der Vereenigde Staten in zoodanige gevallen? terwyl zy hunnen eisch met standvastigheid en vaardigheid handhaven, vermyden zy alle nationale aanmerkingen welke altoos eene beperkte denkwyze ten toon stellen.

Maar de verbittering was byna tot bedaren gebragt, wanneer de "Inboorling van Curaçao," eerst te voorschyn kwam, en op eene bittere toon die zelfde gewaarwordingen vervolgde, welke de pligt van een weldenkend mensch in de maatschappy is, te stuiten en niet aantehitsen. De beide zyden hebben ongelyk gehad. Maar eene weinige toegevenheid had men omtrent de emigranten moeten gebruiken. Zy zyn door het wel gelukken van hunne tegenparty uit hunne woningen gebannen, het geluk heeft hen met eene wyde en onweerstaanbare vloed tegen geloopen; zy zyn vreemdelingen welke regt hebben op de herbergzaamheid en aandacht by allen van elk die menschelyke gewaarwording en edele gevoelen koestert, zoo-

danige ook hebben zy van vele ontvangen, en hunne dankbaarheid getuigt dit met aandoening.

Op deze wyze de zaak der vlugtelingen voortstaan, wenschte ik niet in verdenking te komen, als of ik my tegen die van Columbia wil stellen. Ik pleit voor het regt van gastvryheid voor den vreemdeling, van eene natie met welke het moederland in vrede is, en die door hare eige ongelukken een sterker aanspraak heeft op menschelyke wellevendheid; maar daar en tegen zie ik met welgevallen op het heldere licht dat aan de tegen ons overleggende kusten, opgaat dat eenmaal zyne weldadige stralen over het menschdom zal doen schynen; en dat vreugde en verrukking brengt in het hart van

DEN MENSCHEN VRIEND.

Curaçao den 5den November 1821.

Op den avond van den 5den dezer is overleden George William, zoontje van den Heer Joseph Pearse.

En op den 7den de Heer Gerard Schotborgh, M. Z.

The American sloop Lark, John Gavitt, master, of whose capture, and condemnation in Puerto Cabello, we formerly took notice, arrived here on Thursday afternoon, having been bought in by her commander.

By this conveyance accounts have been received of general Morales having sailed from Puerto Cabello on Saturday last, with a force amounting to 750 men, including officers, destined to make an attack upon La Guayra. The whole embarked on board a fleet consisting of twelve vessels, viz. the frigate Ligera, Hercules brig of war, brigantine Famoso Indiano, and nine other vessels, taken up for that service.— General La Torre, we are informed, was very much against the measure, deeming the force inadequate to the purpose; public opinion, however, it would seem, was in favor of the enterprize, general Morales having pledged his head to redeem his promise to be in possession of Caracas in the course of next month. The undertaking is considered by well informed persons as a very hopeless one; we will, however, patiently wait the result.

In the beginning of this week a force of 700 men marched from Puerto Cabello towards Valencia, for the avowed purpose of intercepting a herd of cattle, consisting of about 300, belonging to the Independent forces, which were grazing near that city.

On the 4th instant a French merchant brig, under convoy of a French corvette, arrived at Puerto Cabello, from Martinique, with a cargo of provisions, which had been previously contracted for, and which served very opportunely to victual the expedition of general Morales.

At the time the Lark sailed provisions had become extremely scarce; not a bit of fresh meat could be purchased in the market; fowls, when they could be had, were sold for six dollars a piece, flour 25 dollars per barrel, beef 40, and pork as high as 50.

Mr. Nathaniel Perry, late first officer of the American schooner Union, which we in a former number noticed as having been taken by the Famoso Indiano, (NOW called General Reigo) came passenger in the Lark, and has furnished us with following additional particulars of her capture:—

"The schooner Union, Lamson, (not Lewison) of Beverly, sailed from St. Barts on the 10th October, bound to Curaçao, and on the 17th was captured off Curaçao by a Spanish armed brig, and ordered to cruize in company. After cruizing several days the brig carried the Union into Aruba, and there plundered her of every valuable article; broke open the master's and seamens' trunks, robbed them of their wearing apparel; broke open the hatches, took out the dry goods, specie, &c. which they carried on board the privateer, and shared them among the officers. On the arrival of the Union at PuertoCabello, one of the owners of the brig, who is said to be the judge, or one of the judges of the court of admiralty, came on board, accompanied by a deputy judge, and several clerks, and ordered the trunks in the cabin to be opened, from which they took 280 dollars, the mate's private property, and 28 doubloons, which he had tied round his waist in a handkerchief.— They continued their search after more money, overturning every moveable article, but found none. So summary was the trial of the Union, that she was condemned the day after her arrival in Puerto Cabello, and the following day her cargo was taken out and lodged in the government stores. The master could not employ counsel to defend his vessel, in consequence of neither him nor any of his crew being permitted to go on shore till after the 3d day, when they were sent for to the judges office to sign the condemnation, and upon their refusing to do so, they were set adrift in the streets to shift for themselves, without the means of procuring subsistence, and without any provision having been made for them. George Osburn Lamson, the master of the Union, is detained in Puerto Cabello. The Union had on board six thousand dollars in specie, and a cargo valued at least at 25,000 dollars.

"NATHANIEL PERRY."

The ship which passed this island on Friday last, about which there was so much conjecture, is now ascertained to have been his Britannic majesty's sloop Falmouth, of 20 guns, captain Purcell. She lay off and on for a few hours at Puerto Cabello, and her commander having gone ashore, it was learnt that she was on her way to Jamaica, and from thence to England.

By the Hippomenes, Bourne, 17 days from New York, we received the National Advocate of the 26th and 27th of October. They contain nothing that could prove interesting to this community. The schooner Macdonough, Auger, sailed for this port two days before the Hippomenes, and may be looked for every hour.

The brig Abeona, Bright, is stated, in a private letter, to have sailed from Philadelphia, for this port, on the 24th ultimo.

The Andromache frigate, capt. Shirreff, arrived at Portsmouth on the 30th August from off Lima, having on board lady Cochrane and family, and the lady and family of the late viceroy of Peru. She carried home a considerable sum of money shipped by merchants.

Advices from the Havana state, that by the last accounts from Vera Cruz, an arrangement appears to have been made between the Viceroy and the commander in chief of the Patriots, Iturvide, in Cordova, the substance of which seems to be independence to the country, on the one hand, and on the other security for the lives and property of all Spaniards there.

For the Curaçao Courant.

I would willingly wait, until some pen more able than my own, had undertaken the task of making some comments on the pieces which have appeared in the Courant, signed by a "Native of Curaçao;" and am, moreover, aware that whoever professes to hold ideas dissenting from those of this writer, will, at first sight, render himself obnoxious to the censure of holding the unpopular side of the question; but, my love of truth, and a fear lest the favorable opportunity be allowed to escape, have overcome the first, and I leave my own remarks to defend me from the second objection.

In entering on my subject, I do not intend to bray forth with the martial trump, nor invoke the spirit of a tiger, as though my thoughts, like those of Hotspur's fop, were teeming with

"Guns, drums, and blunderbusses, (heaven-save the mark.!") *Shakespeare.*"

Neither shall I give up my cause to "the hazard of a die," (Shakespeare again,) lest it be justly throught, that, like the crook'd back tyrant, I saw myself void of all support, except such as I could derive from my own desperation and fury. My cause is the cause of truth, plain simple truth, that requires only calmness of thought, and peace of mind, for its discovery and support. Like Lucius, too, my thoughts are all inclined for peace.

The "Native of Curaçao" has viewed, with a just and becoming indignation, the acts of depredations committed by the Spanish privateers upon the defenceless property of this Island. Such acts were altogether piratical, and altho' they are neither unheard of, nor even unusual in the history of marine warfare, they are not the less atrocious, they do not the less attack the most vital interests of the community, not the less wound the national honor; but they are worthy of the most serious attention on the part of the government, which attention they will no doubt receive. The Dutch owe their very existence as a nation to the acknowledgment of their rights by this very Spanish nation, and they have more than once secured a repetition of that acknowledgment by their bravery and firmness.

Had the writer confined his remarks, nay had he laid the greatest stress on this point, but this point alone, I should have been well satisfied. The expression of public opinion, is at all times a salutary impulse to the exertions of a wise and just government. But why extend his remarks in such a way as to attempt to connect with this subject the distresses under which the people of this community have, for some time past, labored—distresses, which have been produced by causes adequate in themselves and entirely unconnected with the subject in dispute? The writer may have his peculiar motives therefor, with which it is not my intention to trouble myself, but there can be no doubt, in any impartial mind, that he has, by an insidious appeal to the sufferings of the people attempted to give a false coloring to the state of things, and attach the odium of these sufferings on the Spanish emigrants now in this place. Here my charge against him rests.

He prides himself with having depicted in "bold colors" the distresses of this colony— How well or ill he has succeeded it is not my intention to say. I shall not contend for the palm, but must, for the sake of perspicuity, say a word on the same subject.

Curaçao, naturally barren, and seldom visited by those fertilizing rains, which enrich many of its happier sister colonies, has been visited, during the last year by an excessive drought, by which its inhabitants have been entirely denuded of even their spare resources, and been cast upon the mercy of foreign supply. This long continued scarcity has been severely felt, and is seriously to be deplored. But the distresses arising from this cause, great as they are, have been much aggravated by the interruption of the intercourse which was hitherto enjoyed, to so much advantage, with the Main. This has closed another source of constant and sure supply, and there can be no doubt, that, owing to these evils, the people have suffered much as regards their health and comfort.

Now it happened, that, concurrent with this state of things, the emigration from the Main took place; and to this circumstance have been imputed many of the subsequent evils which have been endured. It has been urged, that the addition of so many mouths sooner exhausts the table of fare, and renders the price of that fare higher. But this is a narrow sighted view of the subject. The emigration, so far from being injurious, has been, in my humble opinion, highly beneficial to this colony. It has introduced money, given life and activity to business, and industry, that might else have languished; and, what is still of greater consequence, and most in point, it has been the means of concentrating hither much of foreign supply, that would elsewhere have followed the tide of this very emigration. Let me ask any reflecting person, what would have been the situation of this unhappy island, if in its present state of drought, debarred from commerce with the Main, it possessed no attraction to foreigners to bring hither their commodities? The answer is plain. I am aware that it may be urged in contradiction, that the very circumstance of the prevailing scarcity would have induced traders to come; but how much more limited such inducement would have proved, need not be replied.

Again: It unfortunately happened, that the depredations above spoken of, causing, as they might naturally have been expected to do, a general sensation in the community, led some ignorant and rash persons to evince their feelings in open terms of contumely against the subjects of that nation whose vessels had given cause of offence. This thoughtless conduct was the cause of recrimination and has unfortunately been fomented on both sides with ill judged malice. And there, I may be permitted to observe, that Spanish privateers have frequently, committed excesses similar to those above alluded to, and they are now, it is said, again pursuing the same conduct. But how do the writers in the public papers of the UnitedStates, act on such occasions? While they assert their claims with firmness and promptitude, they avoid all national reflections, which are always narrow minded, and calculated to foster illiberal antipathies in private life.

But the agitation had well nigh subsided when forth comes the "Native of Curaçao," and indulges in a bitter tone those very feelings which it is the duty of every well disposed man in society to sooth, and not to influence. There has been wrong on both sides. But then a little allowance should have been made for the emigrants. They had been banished by the success of their opponents from their homes; success has set in with a broad and irresistible tide against them; they were strangers, entitled to hospitality and attention by every more delicate feeling and generous sentiment. Such, too, they have from many received, and feelingly evinced their grateful sense of the same.

In thus advocating the cause of the emigrants, I would not be thought to oppose myself to that of Columbia. I plead for respect and delicacy towards the stranger, subjects of a nation with whom the mother country it at peace; and who by his very misfortunes has a stronger claim on the humane and considerate. But at the same time I view with the liveliest anticipations the light that streams from the opposite shores. I view with hallowed rejoicing the success of the Columbians, the rise and gradual developement of the brightest visions that ever warmed the fancy of the political theorist, or gave rapture to the heart of

THE FRIEND OF MAN.

Curaçao, November 5, 1821.

DIED—In the evening of the 5th instant, George William, infant son of Mr. Joseph Pearse.

BARBADOS.

September 22.—His majesty's ship Pyramus has arrived from Antigua;—in a gale of wind that was experienced at that island, on the 9th inst. the Pyramus, which was moored with the king's chains and four bowers at English Harbour, either parted from or brought home the whole of them, and grounded at the North Jetty, but was got off without damage.

The following is an account of the gale at St. Bartholomew's on the 10th September:

English sloop Morning Star, totally lost; schooner John, ditto; boat Monmouth, ditto; sloop Basseterre, ditto; schooner Problem—can be repaired; sloop Industry, ditto; boat Samuel, sunk; ditto King Fisher, ditto; schooner Virginia, ditto; ditto Sally can be repaired; ditto David Graham, went to sea, and returned with loss of cables and boat.

American brig Fox, totally lost; ditto Paymaster, ditto; schooner Elizabeth, of Alexandria, ditto, capt. and supercargo drowned; ditto Harriett, lost; ditto Polly and Nancy, supposed to have gone to sea; ditto William and Nancy, lost, one man saved; Missouri, arrived at St. Croix, with loss of masts, &c. and will be condemned; brig Ocean, supposed to be gone to sea; ditto Sally Barker, ditto, and returned; schooner Cashier, gone to sea.

French schooner Caroline, can be repaired; ditto Josephine, gone to sea.

Swedish boat Betsey, can be repaired; sloop Curaçoa, can be got off; ditto World, ditto; schooner Catharine, ditto; sloop Neptune, lost; ditto Elizabeth, sunk; ditto Guars de Dain, ditto; Charming Eliza, ditto, all hands lost; schooner Waterloo, foundered, all hands lost.

Dutch schooner Creole, totally lost; ditto Haarlem, gone to sea; two brigs belonging to J. Wilkinson, on shore, can be got off.

Nearly 150 houses were blown down, some with stone foundations, but no account of lives lost on shore.

From the Jamaica Courant of October 16.

CARTHAGENA.

CONVENTION

Agreed upon between the commissioners named by the governor of the fortress of Carthagena, and the general in chief of the army of the north coast of Columbia, in order to regulate the basis of the capitulation to be sanctioned by the respective chiefs of the said commissioners.

Article 1.—The first article of the capitulation proposed by the governor of Carthagena is granted.

2d.—Granted: Except that the Columbian government shall not be obliged to restore any thing belonging to individuals which may have been appropriated previous to this date.

3d.—Granted: And with respect to goods, moveable, and produce shall be understood, those which may be sold and carried away; but the slaves after the declaration of the congress, cannot be carried out of the territories of Colombia: and the only right remaining to their owners is that of disposing of them in it.

4th.—Granted: And the troops only shall take the necessary oath not to carry arms against the Republic of Columbia during the present war.

5th.—Granted: Under the regulations which are explained in the following articles.

6th.—Granted: Calculations upon vessels for from 800 to 1000 persons, including the two Spanish vessels in the harbour.

7th.—Granted: Except that the governor, the chiefs, officers, and only the troops belonging to the regiment of Leon, and the veteran brigade of the corps of national artillery, shall carry with them arms, and with the express condition that they shall not carry more amunition than what is contained in their cartridge boxes.

8th—The Spanish and American soldiers who may wish to remain in the country, will be allowed to do so, but not admitted in quality of prisoners of war exchanged, because we have no prisoners of war in the army of the coast; and the European soldiers, who are in the service of the said army, and may wish to follow the lot of the garrison of Carthagena, shall be permitted to do so.

9th.—Granted in all its parts.

10th.—As has already been mentioned in article 8, there are not any prisoners of war in this army, the whole having been either exchanged or licenced, consequently this article cannot have any effect.

11th.—Granted in all its parts.

12th.—Granted also.

13th.—Granted: With this only difference that in case, owing to any unexpected accident, the Colombian hostages who are to accompany the garrison to its place of destination should not be able to return by the same vessels, the expense of their maintenance and passage back to Carthagena, shall be borne by the Spanish government; the government of Columbia doing the like with respect to the Spanish hostages, who will remain with them.

14th.—Granted: With this difference only, that the castle of Saint Philip shall be delivered with the accustomed formalities, it will be occupied by a company, and the Half-moon gate will be afterwards occupied by another, from which will be sent such patroles as the officer in command shall deem necessary for the quiet and security of the public at the time of the troops embarking, and this shall be done on the first day of October next;—the necessary preparations of victualling, &c. being made previously at the expense of the Spanish government; the government of Columbia will provide the necessary transports before that day; and if by any accident, they should be detained later than the tenth of next month, it will provide the provisions which may be wanting for the voyage.

15th.—Granted.

16th.—The doubts which may arise shall not alter the basis of the capitulation.

ADDITIONAL ARTICLES.

Article 1.—Neither the chiefs of the city, nor any other persons included in the capitulation, are allowed to carry away in their baggages the instruments, maps, plans, records itineraries, that belong to the archives of the different branches of the war relative to the city.

2.—The governor of the city will be responsible, through his hostages, to cause to be preserved the best order at the time of the evacuation, not only with regard to the inhabitants here, but also as to the impairing of the magazines and fortifications.

3.—The capitulation must have its force on the 1st of October next inclusive, even were assistance to come after, or on that same day, in case by any event the shipping had not been effected; for which purpose on the last day of the month, the necessary guarantees shall be required, that is to say, the hostages mentioned in article 13.

4.—With the same formality, the delivering up of the castle is required, so will that of the city.

5.—The vessels procured by the government of Columbia, for the transport of the troops and persons employed by government, which compose the garrison of Carthagena, must lay at anchor opposite Santo Domingo, and give notice of their arrival to the governor of the city.

6.—The two national vessels lying in the port shall be permitted to put themselves in the offing of La Machina, to prepare their sails, take in water, provisions, &c.

MIGUEL VALBUENA,
Colonel, commissioned by the governor of Carthagena.

LUIS F. DE RIEUX,
Colonel, commissioned by the commander in-chief of the forces of the coast of Colombia.

Head quarters of Turbaco, 22d day of September, 1821.

Head quarters, Sept. 22, 1821.

I approve of the foregoing covenant agreed upon by the subscribing commissioners,

MARIANO MONTILLA,
General and commander in chief of the forces of the coast and military department of Cundinamarca.

APPROBATION OF GOVERNMENT.

G. S. M. P.—The agreement entered into between you and the colonel, Luis Francisco de Rieux, commissioned on the part of the commander in chief of the forces of Columbia, to convene, definitively, on the treaty of the capitulation, meeting my approbation, I return you, duly signed by me, the copy transmitted to me to that effect, by your messenger of yesterday, and received this morning. I remain satisfied to see a negociation, of such consequence to the honor of the Spanish arms, as that which I trusted to your zeal and understanding, performed by you according to my desire. God preserve you many years.

GABRIEL DE TORRES,
Governor and commander in chief,
Carthagena, 23d Sept. 1821.

To Don Miguel Valbuena, colonel of the national forces, commanding the Leon regiment of infantry.

With this guarantee only, Carthagenians, the Spanish government could consent to leave you under another dominion, when prudence and human vicissitudes dictated the suspension of the defence of this city, which were it continued with more obstinacy, would prove your total ruin. I notwithstanding, sensibly feel the pain of this dilemma, and nothing can give me comfort but the hope it entertains, that you will not be treated with less decorum and consideration by the chiefs of Columbia, who are going to occupy the city, whose generosity and philanthropy are manifested by the documents you have just now read. Enjoy then the happiness they promise to all the people of these regions, as the monarch of Spain wish you to enjoy; for which he has used all his endeavours, and as I heartily pray God, at my separation from you, bearing engraved in my heart, the everlasting gratitude you have inspired me by your constancy and exemplary moderation in the midst of such a cruel contention.

GABRIEL DE TORRES.
Carthagena, September, 1821.

SPAIN.

Madrid, Aug. 23.—During the last three days, we have been in a continual state of commotion and alarm. The events which have transpired are of such importance, that reflecting people view them as the commencement of a civil war.

On the 20th inst. at nine in the evening, an assemblage in front of the prison, in which are confined several of the royal body guards, who dispersed the populace on their offering insults to the king about a month ago, began singing the popular obnoxious *Tragala Perro.* As their conduct became more violent, the officer commanding the post interfered, upon which he and his men were grossly assailed, and the populace refused to depart. Some blows were now struck by the soldiers, but not in a manner to hurt any one much. The news of the affair soon reached the Club de la Fontana; from whence four hundred persons proceeded to reinforce their confederates, and more daring outrages were committed. The political chief repaired to the spot; he was told that the officer of the guard and his men had, unprovoked, commenced an attack upon the people. He endeavoured to allay the ferment by blaming the soldiers, and almost flattering the real authors of the tumult. Gen. Morillo repaired, at the head of a military detachment, to the spot; he was assailed with the most unseemly invectives, and the most desperate among the crowd endeavoured to arrest his progress. Seeing that his authority was thus opposed and despised, he determined to act with that energy and promptitude which circumstances imperiously demanded, and, with his cane in his hand, forced his way through the dense and clamorous crowd, and compelled them to disperse.

From thence they proceeded in groups to the Club de la Fontana, where the most notorious orators inflamed their rage by perverted narratives of the affair, and falsely declaring that Morillo, with his drawn sabre, greviously wounded many citizens. Cries of 'death to Morillo, the head of Morillo,' followed these inflammatory speeches.

On the following day, (the 21st.) crowds assembled in the streets early in the morning, and the populace opposite the Club amounted to above 10,000. Cries for the heads of Morillo and the ministers were reechoed in every quarter. The political chief issued a notification that the minister of war had accepted the resignation of general Morillo; whose functions would be executed, *par interim,* by general Montemayor. This had the effect of calming the violent spirit which had been manifested by the populace.

The minister of the ultra-marine possessions set off express to the king at St. Ildefonso, to inform his majesty of what had transpired.

On the 22d much agitation prevailed. The trial of Morillo was vehemently demanded, and much impatience manifested for the king's answer to the communication which it was known had been addressed to him by the ministers.

General Morillo issued a proclamation on the night of the 21st, in which he denounces the malignant aspersions which designing men had cast upon his reputation, by falsely representing that he had used his sabre against the assembled people. After giving an account of his efforts to restore order, he says "My sword, which I will never use but against the enemies of my country, remained in the scabbard. I spoke with moderation to all, and only endeavoured to suppress outrage, and enforce that respect which is due to the laws and the government."

The Journal de Paris adds, in a postcript dated 10 o'clock on the evening of the 23d—"The king's answer is just arrived. His majesty will not accept the resignation of general Morillo, but orders that he shall be tried by a court-martial. This answer is not yet known by the public. An immense populace occupy the streets. An explosion is expected."

Madrid, Aug. 23.—We have received the following additional particulars relatively to the commotions which have taken place in Madrid:

The sovereign people, thinking its *majesty* insulted, followed Morillo, calling out, 'miscreant—drunkard, and declaring that he ought to be assassinated. Morillo continued to walk about until dusk; he then went to the quarters of the regiment Sagunta, the officers of which declared, they would not obey him, and called him a *servile.* From thence he went to the barracks of the regiment of the Infant Don Carlos, where he soon acquired the certitude that he could only depend upon the regiment of Guards, that of the Infant Don Carlos, and that of the prince. Night had now set in, and the Club de la Fontana opened its sitting.

The most furious decided, that they must arm themselves with poniards and assassinate Morillo; they hastened to his residence, where they found a guard composed of the regiment of the prince and that of the Spanish Guards, who received them with cries of 'Our general for ever! and took to their arms. This attitude on the part of the military caused a *sauve qui peut* retreat on the part of the populace.

The ministry shewed great pusillanimity in this affair, and the political chief made common cause with the violent party of the Club Fontana. Morillo reproached the ministers with their want of energy; and, after having resigned his command, set off to speak to the king.

PROCLAMATION OF GEN. YPSILANTI.

"Soldiers! No! I shall sully that honourable and sacred name by applying it to beings like you. Ye herd of dastardly and cruel men, your treachery, your perjury, force me to abandon you. In future every tie is broken between us; but I shall always deeply feel the shame of having been your chief. You have trampled under feet your oaths; you have betrayed God and your country. You betrayed me at a time when I hoped to conquer or to die gloriously at your head. We are now separated forever. Go and join the Turks, who are alone worthy of your friendship. Steal out of the woods where you have concealed yourselves—descend from the mountains which you have chosen as the retreat of your cowardice. Hasten to join the Turks; kiss those hands which still reek with the blood of the heads of your church, your patriarch, your arch priests, and your innocent brethren whom they have so inhumanly butchered. Yes; run to purchase slavery with the price of your blood—with the sacrifice of the honour of your wives and children. But you, images of the true Greeks, of the sacred battalion, who have been betrayed and sacrificed for the deliverance of your country, receive from me the thanks of your people. Monuments will soon render your names immortal. The names of those friends who have remained faithful ever to me are engraved on my heart in characters of fire. Their memory shall be the only consolation of my soul. I abandon to the contempt of men, the justice of Providence, and the malediction of their countrymen, those perjured traitors, Kaminari Sabas, Duces, Constantinos Basilius Barlas, Giorgius Manos, who have deserted from the army, and who have been the first authors of its dissolution; the Phanariote Gregorius Sutto, the Phanariote and scoundrel Nicolaus Skofe. I also erase from the list of my companions in arms Basilius Karebics, on account of his indiscipline and improper conduct.

ALEXANDER YPSILANTI.
Rimnick, June 20.

Gaming.—Gaming was invented by the Lydians, when under the pressure of a great famine. To divert themselves from dwelling on their sufferings, they contrived dice, balls, tables, &c. It is added, that to bear their calamity the better, they used to play a whole day without interruption, that they might not be racked with the thoughts of food. This invention, intended as a remedy for hunger, is now a very common cause of that evil.
